

Arrest

nr. 95 880 van 25 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. DE MULDER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bezit u de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Koki Khel in Jamrod in Khyber Agency, dat deel uitmaakt van de Federal Administred Tribal Areas (FATA). U liep daar enkele jaren school, tot uw elfde of twaalfde jaar. Ongeveer acht jaar geleden moest uw familie dit dorp verlaten wegens een conflict waarbij uw vader betrokken was. Uw vader zou toen iemand hebben gedood en de jirga besliste dat hij zijn huis aan de familie van het slachtoffer moest afstaan en het dorp verlaten. Uw familie ging zich dan vestigen in Sippa Khel, in de stad Bara, eveneens gelegen in Khyber Agency. Uw moeders familie was afkomstig van die streek. U werkte daar drie jaar als lasser en hielp uw familie ook in de fruithandel in Bara en Peshawar. In 2011 had u een relatie met een meisje, Aïcha. U sprak haar aan op het huwelijksfeest van de jongere broer van uw vader en gaf haar een mobiele telefoon. Uw liefdesrelatie begon op de dag van dit huwelijksfeest, maar duurde amper drie maanden. Hoewel u uw vriendin dagelijks in uw straat zag passeren toen ze naar school ging, kon u haar niet

zomaar op straat aanspreken. U maakte dan via uw gsm's een afspraak om elkaar te ontmoeten in de maïsvelden die achter haar huis gelegen waren. U deed dit vier keer, maar de laatste keer werd u betrapt door haar tante. Die vertelde het nieuws door aan de familie van uw vriendin. Uzelf bracht diezelfde avond uw vader op de hoogte van uw relatie. Hij wou voor u tussenkomen bij de familie van het meisje, maar kreeg daartoe geen tijd. 's Avonds kwamen de broers van het meisje naar u toe en beschooten uw huis. Uw vader werd toen ook geslagen. U vertoonde zich niet, maar vluchtte weg langs de achterzijde van uw huis en vertrok naar een vriend, die u 's anderendaags naar Peshawar bracht. U vertrok toen met de bus naar Karachi bij uw oom. Hij verkocht er tomaten op de markt in de wijk Banaras. U verbleef gedurende twintig dagen in zijn huis. De broers van uw vriendin wisten uw schuilplaats te vinden en kwamen naar Karachi. U zag twee van die broers en een andere persoon in de straat waar het huis van uw oom zich bevond. Uw oom vond dat het beter was dat u toen het land verliet en regelde snel een smokkelaar die u 's anderendaags ophaalde en uw reis naar Europa regelde. U vertrok in de zomer van 2011 uit Pakistan en bent illegaal over de weg via Iran en Turkije naar Griekenland gereisd, waar u een jaar hebt verbleven. Nadien zette u uw reisweg verder via Italië om op 15 juni 2011 in België aan te komen. U diende 's anderendaags in België een asielaanvraag in. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), op 1 oktober 2012, stelt u niet in het bezit te zijn van enig identiteitsdocument. In België verloor u uw identiteitskaart die u werd toegestuurd door uw oom uit Karachi en legt u ter staving de enveloppe van de DHL zending neer. U legt geen andere documenten ter ondersteuning van uw asielrelaas neer."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beslissing berust op volgende gronden:

"Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stelt het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toegekend worden. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen. De door u afgelegde verklaringen laten niet toe enig geloof te hechten aan de door u ingeroepen problemen omwille van uw liefdesrelatie met Aïcha. Uw verklaringen zijn dermate vaag, incoherent en onderling tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid ervan totaal onderuit halen. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u het begin van uw relatie, alsook de ontmoetingen met uw vriendin niet kon situeren en dat uw verklaringen daarover ook niet eensluidend zijn. U zegt tijdens het gehoor eerst dat u niet meer precies weet wanneer u uw vriendin voor het eerst ontmoette (gehoorverslag CGVS p.10). Op de vraag hoelang dat was voor uw vertrek, dat u in de zomer van 2011 plaatste, zei u enkel dat u daarvoor een korte relatie van twee en een halve tot drie maand hebt gehad (gehoorverslag CGVS p. 9 en 10). Over het tijdstip van uw eerste ontmoeting blijven uw verklaringen onduidelijk. U stelt dat u uw vriendin voor het eerst zag toen ze naar school ging en in uw straat passeerde. U werd dan verliefd op haar en zij op u (gehoorverslag CGVS p.9). Later zegt u dan dat u haar al een jaar ervoor had gezien en dat u haar een liefdesbrief liet geworden, die door uw vriend werd geschreven. Ook hier laat u na een tijdstip op te geven en bovendien geeft u twee verschillende namen op voor de vriend die uw brief toen schreef. Eerst stelde u dat dit Salman was, om nadien te zeggen dat die vriend Waqaz noemde (gehoorverslag CGVS p.10 en 12). U verklaart dan verder dat u uw vriendin eigenlijk het eerst ontmoette op het huwelijksfeest van de jongere broer van uw vader en dat u haar dan kon spreken en dat uw liefdesrelatie dan begon (gehoorverslag CGVS p.10). Vermits u eerder verklaarde dat uw relatie amper drie maanden duurde (gehoorverslag CGVS p.10), betekent dit dat uw relatie dan ergens in de lente van 2011 zou begonnen zijn. Verder rijzen er ook de nodige twijfels over de ontmoetingen die u met uw vriendin zou hebben gehad. Tijdens het gehoor zegt u eerst dat u uw vriendin na het huwelijksfeest twee of drie keer ontmoette (gehoorverslag CGVS p.10). Nadien zegt u dat u de vierde keer werd betrapt, maar dat u zich niet herinnert wanneer uw eerdere ontmoetingen plaatsvonden (gehoorverslag CGVS p.11). Het is toch merkwaardig dat u zich die weinige keren dat u elkaar in het geheim zag zelfs niet bij benadering kunt herinneren, temeer dat die ontmoetingen in een korte tijdspanne plaatsvonden. Zoals hoger vermeld beweerde u amper drie maanden een relatie met uw vriendin te hebben gehad (gehoorverslag CGVS p.10). Anderzijds beweerde u ook dat u uw vriendin eigenlijk dagelijks zag toen ze in uw straat passeerde om naar school te gaan. U zei toen ook dat ze alleen was (gehoorverslag CGVS p.10). Gezien de huidige context in de tribale gebieden, waar sinds enkele jaren meerdere

scholen en vooral meisjesscholen het doelwit zijn van aanslagen door extremistische organisaties, is het weinig aannemelijk dat uw vriendin alleen naar school zou gaan, temeer dat u beweert dat ze toen een jonge volwassen vrouw van 18 of 19 jaar was (gehoorverslag CGVS p.10). Bovendien zei u dat uw vriendin op 15 minuten afstand met de fiets van uw huis woonde (gehoorverslag CGVS p.10), wat dus betekende dat ze een lange weg had af te leggen om naar school te gaan. U zei immers ze afkomstig was van Qambar Khel en door uw straat in Sipra Khel naar de school in Qamar Khel ging (gehoorverslag CGVS p.10). Ook de manier waarop u uw afspraken regelde doet enige vragen rijzen. Volgens u heeft u voor uw vriendin een gsm gekocht en onderhield u zo contact met haar. U verklaarde hierover dat u haar die telefoon op het huwelijksfeest van de jongere broer van uw vader hebt gegeven (gehoorverslag CGVS p.9 en 11). Het is toch wel bevreemdend dat u naar dat huwelijksfeest gaat met twee telefoons en uw vriendin al bij uw eerste ontmoeting een gsm zou geven, terwijl u ook verklaarde voordien nog nooit met haar te hebben gesproken en dat ze ook uw liefdesbrief niet had willen aannemen (gehoorverslag CGVS p.10). Bovendien vergrootte u zo toch ook het risico dat uw relatie aan het daglicht zou komen. Indien haar familie de telefoon vond, zou uw vriendin toch om uitleg gevraagd worden en konden uw oproepen ook gemakkelijk achterhaald worden. Dit alles zijn weinig aannemelijke verklaringen. Bovendien zegt u ook dat niemand, behalve uw vriend Waqaz, op de hoogte was van uw relatie, terwijl een andere vriend Salman al een liefdesbrief ter harer attentie schreef (gehoorverslag CGVS p.10 en 12). Verder moet ook worden opgemerkt dat u niet echt een veilige plaats uitkoos voor uw afspraken. U stelt hierover dat dit gebeurde in de maïsvelden, gelegen aan de achterzijde van het huis van uw vriendin (gehoorverslag CGVS p.10). Indien het zo is dat haar tante u beiden heeft betrapt, toen ze op het dak de was hing te drogen, kan er ook verondersteld worden dat u evenmin veilig was voor het gezin waar uw vriendin deel van uitmaakte, vermits u verklaarde dat die tante naast het huis van de ouders van uw vriendin woonde (gehoorverslag CGVS p. 11 en 12). Voorts weet u toch maar weinig over uw vriendin te vertellen. Zo beantwoordde u de vraag over wat u in haar aantrok, met de toch wel opmerkelijke zinsnede dat u niet wist wat er zo speciaal aan haar was (gehoorverslag CGVS p.11). U kent evenmin de naam van haar moeder of haar twee oudere broers, terwijl die familie toch aanwezig was op het huwelijksfeest van uw oom en u beweerde dat een van die broers u wilde vermoorden en dat twee van hen ook naar Karachi kwamen en u ze hebt herkend (gehoorverslag CGVS p.10,11 en 15). Er mocht dan toch van u verwacht worden dat u in dit geval op zijn minst de naam van diegenen die u naar het leven staan kon opgeven. Tot slot moet worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende agressie waarvan uw familie het voorwerp zou zijn geweest niet eensluidend zijn. Tijdens het gehoor zei u dat de broers van uw vriendin de avond van het ontdekken van uw relatie naar uw ouderlijk huis kwamen en daar begonnen te schieten. U vernam later toen u in Karachi was dat uw vader toen ook door hen werd geslagen (gehoorverslag CGVS p. 12). Hiertegenover staat dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat de persoon die uw relatie ontdekte die informatie aan de broer van uw vriendin heeft doorgegeven en dat die broer bij u is binnengevallen en op u heeft geschoten (vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ, dd. 20 juni 2012, p.3, punt 5). U had het toen enkel over één persoon en vermeldde niet dat uw vader het voorwerp uitmaakte van mishandelingen. Bij confrontatie zegt u hierover enkel dat u niet de tijd had om alle details te vertellen (gehoorverslag CGVS p.12). Deze uitleg is niet afdoend, vermits die de voormelde tegenstrijdigheden betreffende het optreden van een of meerdere personen niet opheft. Bovendien mocht er van u verwacht worden dat u de agressie op uw vader al van bij het eerste interview aangaf, omdat dit toch een belangrijk element van de door u ingeroepen vrees betreft. Het illustreert immers het gewelddadig optreden van de familie die zich in haar eer aangetast weet en niet aarzelt zich aan uw vader te vergrijpen. Het is ook merkwaardig dat het bij die ene agressie blijft, vermits u beweert dat er sinds uw vertrek naar Karachi niets speciaals meer bij u thuis is gebeurd en uw vader zelf probeerde te bemiddelen met de familie van uw vriendin. U zei ook dat u nog contact had met uw ouders in augustus 2012 en dat die u toen niet over problemen hebben gesproken (gehoorverslag CGVS p. 7 en 14). Uw verklaringen dat de familie van uw vriendin u dan nog in Karachi kwam opzoeken, zijn dan ook niet aannemelijk. Er kan hierover worden opgemerkt dat u beweert twee broers van uw vriendin en een derde persoon in de straat van uw oom te hebben gezien. Uw oom zou ervoor hebben gezorgd dat u ze zag. U verklaart echter niet hoe uw oom wist dat die personen, die zich in zijn straat bevonden, achter u aanzaten en hoe hij die kon herkennen (gehoorverslag CGVS p.5 en 15). Ook de manier waarop de familie van uw vriendin uw verblijfplaats zou te weten gekomen zijn is weinig geloofwaardig. U zegt hierover dat medewerkers van uw oom op de markt die personen over uw verblijf in Karachi zouden hebben ingelicht. U maakt het echter niet duidelijk hoe die personen daarvan op de hoogte waren, temeer dat u beweerde dat niemand, behalve uw vriend Waqaz, wist dat u naar Karachi was vertrokken en dat u sinds uw aankomst in het huis van uw oom verbleef (gehoorverslag CGVS p. 5 en 14). Ook het feit dat uw oom u dan 's anderendaags al een smokkelaar kon bezorgen om u uit Pakistan te laten vertrekken, is weinig geloofwaardig. Verder vreest u het verdict van de plaatselijke jirga. U zegt hierover dat de jirga die uw zaak behandelt, geleid wordt door een prominente figuur van de Lashkar-e-Islam en u een straf van 100 zweepslagen heeft opgelegd

(gehoorverslag CGVS p. 9,13 en 15). Indien er aan de door u ingeroepen relatie nog enig geloof zou kunnen worden gehecht, quod non, is het toch weinig aannemelijk dat een prominente figuur van de Laskhar-e-Islam, zich persoonlijk met dergelijke onbelangrijke liefdesverhalen in een door oorlogsgeweld geteisterd gebied zou inlaten. Bovendien stelde u tijdens het gehoor dat de jirga de zaak zelf tot zich heeft getrokken, terwijl u bij de Dienst vreemdelingenzaken zei dat de broers van uw vriendin ook klacht bij Mangal Bagh, de stichter van de Laskhar-e-Islam zouden hebben ingediend (gehoorverslag CGVS p. 12, 13 en vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ, dd. 20 juni 2012, p.3, punt 4). Deze tegenstrijdige en andere ongeloofwaardige verklaringen doen het vermoeden rijzen dat u dit element er enkel hebt bijgehaald om uw asielaanvraag zwaarder te maken. Gezien de veelvuldige tegenstrijdige en incoherente verklaringen kan echter geen enkel geloof gehecht worden aan uw problemen met de familie van A. noch aan de moeilijkheden die u van Mangal Bagh en zijn aanhangers zou hebben ondervonden. Verder verschillen niet alleen uw tijdstip van vertrek uit Pakistan, de duur van uw reisroute, maar ook de periodes van verblijf in de verschillende landen waardoor u bent gereisd. Tijdens het gehoor verklaarde u immers veertien maanden voordien uit Pakistan te zijn vertrokken (gehoorverslag CGVS p.2), wat dus betekent dat uw vertrekdatum zich ergens in juli of augustus 2011 zou situeren. U verklaarde ook een jaar in Griekenland te hebben verbleven, drie maanden in Athene en negen maanden in de bergen (gehoorverslag CGVS p. 2 en 3). Hiertegenover staat dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u ongeveer een jaar voor uw aankomst in België, welke u in juni 2012 situeert, uit Pakistan vertrok, dus in juni 2011, en dat u 9 maanden in Griekenland verbleef (verklaring DVZ, dd. 20 juni 2012, punt 35). U kunt ook geen enkel bewijsstuk ter staving van uw reisroute of uw verblijf in Griekenland voorleggen. Hieruit volgt dat het tijdstip van uw vertrek uit Pakistan niet kan worden vastgesteld en het Commissariaat-generaal evenmin een zicht kan krijgen op uw recente herkomst. Bovendien moet worden vastgesteld dat u ondanks uw maandenlange verblijf in Griekenland verklaarde evenmin een asielaanvraag in dit land hebt ingediend. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze ook worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Uw uitleg dat u daar geen asiel kon aanvragen, overtuigt niet. Bij het begin van het gehoor zei u daar trouwens over dat het leven in Griekenland miserabel was en u er daarom weg wou (gehoorverslag CGVS p.3,4 en 8). Ook al wordt vaak beweerd dat de asielprocedure in Griekenland niet optimaal verloopt, de internationale beschermingsmodaliteit bestaat er wel en er mocht dan ook van u verwacht worden dat u daar gebruik van maakte, temeer dat u verklaarde uit vrees voor uw leven uit uw land van herkomst te zijn vertrokken (gehoorverslag CGVS p. 15). Er moet echter worden vastgesteld dat u noch in Griekenland en evenmin in Italië een asielaanvraag indiende (gehoorverslag CGVS p.3). Wat Italië betreft zei u daarover dat pashtou sprekende personen u hadden aangeraden er weg te gaan, omdat er geen werk te vinden was en niemand u zou verder helpen (gehoorverslag CGVS p.3). Dit zijn overwegingen die eerder van economische aard zijn en die als dusdanig geen verband houden met de criteria voorzien in het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen betreffende de subsidiaire bescherming. Ze vormen tevens een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Vervolgens rijmt de selectiviteit van het land waar u uw asielaanvraag uiteindelijk indiende evenmin met de houding van een persoon die zijn land van herkomst ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Het is ook opmerkelijk dat u in België wel weet hoe u dit moet aanpakken, vermits u beweert de dag na uw aankomst uw asielaanvraag in België te hebben ingediend. Er moet ook worden opgemerkt dat u die dag van aankomst op het Belgische grondgebied ook niet duidelijk weet te situeren. Tijdens het gehoor verklaarde u eerst te zijn aangekomen op 16 juni 2012, terwijl u daarna zei uw asielaanvraag op 16 juni 2012 te hebben ingediend en de dag voordien in België te zijn aangekomen (gehoorverslag CGVS p.2). Uit het administratief dossier blijkt echter dat u uw asielaanvraag op vrijdag 15 juni 2012 indiende en u dus wellicht al eerder in België aankwam. Wat er ook van zij, dergelijke verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees. Tot slot betwist het CGVS uw Pathaanse afkomst niet, maar uw gebrek aan kennis over de recente gebeurtenissen in en rond Bara, alsook het niet doorleefde beeld dat u tijdens het gehoor opgaf over het dagelijkse leven in die regio, doen twijfels rijzen over uw recente herkomst uit die regio alvorens u uit Pakistan vertrok. Uw verklaringen hierover bleven vaag en u kon ook de naam van de belangrijkste politieke figuur van de Khyber Agency niet opgeven (gehoorverslag CGVS p. 6 en 7). Verder situeerde u de belangrijkste militaire operaties uitgevoerd tegen Mangal Bagh en zijn aanhangers verkeerd in 2007 of nog ervoor (gehoorverslag CGVS p.6), terwijl uit publieke informatie blijkt dat het Pakistaanse leger de grootscheepse Sirat-e-Mustaqeem operatie uitvoerde van 28 juni 2008 tot 9 juli 2008 en het Pakistaanse leger ook in 2009 nog twee belangrijke militaire operaties in Khyber uitvoerde: "Bia-Darghalam" en "Kwakhbadesham". Gezien de ruchtbaarheid die hieraan werd gegeven, alsook de impact die deze acties voor de plaatselijke bevolking hadden, mocht er ook verwacht worden dat u van die militaire acties op de hoogte was en de consequenties ervan voor het dorpsleven beter kon beschrijven. Dit doet dan ook het vermoeden rijzen dat u niet

recent afkomstig bent uit de streek die u opgeeft of die al geruime tijd hebt verlaten. Dit vermoeden wordt nog versterkt door uw verklaringen betreffende uw identiteitskaart. U verklaarde tijdens het gehoor dat uw identiteitskaart u door uw oom uit Karachi werd opgestuurd toen u in het opvangcentrum in Weelde verbleef. U zou uw identiteitskaart dan hebben verloren toen u naar een andere opvangplaats verhuisde (gehoorverslag CGVS p.8). U legde ter staving een lege enveloppe van een DHL-zending uit Pakistan neer. Er moet worden vastgesteld dat de naam van de afzender die op de enveloppe prijkt niet overeenstemt met de naam van uw oom. U zei immers dat die Sajjad noemde, terwijl de afzender Ahmed Nawaz heet (gehoorverslag CGVS p.14). Bovendien is het adres van die persoon in Mardan. Uw uitleg bij confrontatie hiermee, overtuigt niet. U stelt dat uw oom uw identiteitskaart naar uw dorp zou hebben teruggebracht en iemand zou hebben gezocht die op de hoogte was van internationale zendingen. U zou Ahmed Nawaz zelf niet kennen (gehoorverslag CGVS p.15 en 16). Het is toch ongehoord dat uw oom een lange reis naar uw dorp zou ondernemen om uw identiteitskaart op te sturen, terwijl hij in een grootstad als Karachi toch gemakkelijk de nodige hulp voor een dergelijke zending kan vinden. Dit alles doet het vermoeden rijzen dat u wel degelijk over uw identiteitskaart beschikt, maar die achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. Dit document kan immers belangrijke informatie zoals uw adres bevatten, die niet strookt met uw verklaringen betreffende uw herkomst. Bovendien is het onwaarschijnlijk dat u een dergelijk belangrijk document zomaar in Karachi achterlaat. Het betreft immers het enige identiteitsdocument dat u zou bezitten, vermits u ook verklaarde over geen paspoort te beschikken (gehoorverslag CGVS p. 8). Wat er ook van zij, dit alles maakt dat uw identiteit noch uw herkomst kan worden vastgesteld. Het Commissariaat-generaal erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. Zoals hoger vermeld kan aanvaard worden dat u oorspronkelijk uit deze regio afkomstig bent, maar hebt u het niet aannemelijk gemaakt op dit ogenblik enige vervolging door de autoriteiten of de extremistische elementen te moeten vrezen. Uw vrees tegenover de familie van uw vriendin is evenmin geloofwaardig. U kunt zich bij uw terugkeer naar Pakistan dan ook vestigen in een regio buiten uw geboortestreek waar er geen sprake is van willekeurig geweld ten gevolge van een intern gewapend conflict zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Gezien u een gezonde jongeman bent die in het verleden als lasser werkzaam was en ook in de fruithandel ervaring heeft opgedaan, zijn er geen redenen, waarom u niet in grote steden als Karachi, Lahore, Rawalpindi of Islamabad zou kunnen verblijven en er een bestaan zou kunnen uitbouwen. Bovendien hebt u ook familie wonen in Karachi die u al heeft opgevangen (gehoorverslag CGVS p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat daar vele ontheemden uit het noordwesten van Pakistan wonen. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratief dossier gevoegd."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt, omdat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk maakt.

Verder is verzoeker van mening dat de bestreden beslissing artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet schendt, omdat de commissaris-generaal ten onrechte heeft geoordeeld dat tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag ondermijnen.

Tot slot stelt verzoeker dat de bestreden beslissing de artikelen 48/2, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet schendt, omdat zijn leven en zijn persoon bij een terugkeer naar zijn land van herkomst ernstig worden bedreigd.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad sluit zich volledig aan bij de motieven van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat aan verzoekers problemen als gevolg van zijn liefdesrelatie met A. geen geloof kan worden gehecht, aangezien verzoekers verklaringen hierover vaag, onsamenhangend en onderling tegenstrijdig zijn. De commissaris-generaal heeft ook terecht geoordeeld dat verzoeker zijn

identiteit en zijn recente herkomst niet aannemelijk maakt. Tot slot heeft de commissaris-generaal ook terecht opgemerkt dat verzoeker in Pakistan over een binnenlands beschermingsalternatief beschikt in Karachi of in andere grote steden. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen op geen enkele wijze in zijn verzoekschrift zodat deze onverminderd overeind blijven en de Raad ze tot de zijne maakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER